

gøre nærmere Rede for, hvad jeg har tænkt mig, der kunde sættes i Stedet for Bestemmelserne i Lovforslaget, har jeg ogsaa herigennem fundet mig opfordret til at udtale, hvad jeg kunde ønske bragt frem ved Siden af Lovforslaget. Og her gentager jeg selv med Fare for at trætte, at det, som jeg anser for at være det vigtigste og det nødvendigste med Hensyn til Hartkornet, er netop Hartkornsskattens Fiksering, den vil forslaa noget klækkeligt der, hvor Hartkornet er overbebyrdet, og den vil for bestandig ophæve den Uret, som Hartkornet saa længe har lidt under, at det egentlig beskattes dobbelt. Det beskattes af sin Formue og Indtægt lige med alt andet, men saa beskattes det desforuden særligt, medens det, der svarer til Hartkornet, anden Grundbesiddelse, er fuldstændig fri. Det forekommer mig, der er de største Fordele forbundne med, at man kommer frem ad denne Vej. Naar den højtærede Minister er ængstelig for — eller ikke ængstelig, det tror jeg ikke ligger for ham, men naar han mener, at denne Vej kunde vise sig ufarbar, saa er det muligt; men mig bekendt har der aldrig endnu været gjort et direkte Forsøg paa at gennemføre Tanken. Man har fra alle Sider været enig om, at det vilde være rigtigt at komme til en Fiksering af Hartkornsskatten, men mig bekendt har der aldrig nogen Sinde endnu været foretaget et positivt Forsøg paa at løse Opgaven. Og den højtærede Minister maa jo i alt Fald vide, at han i dette Ting vilde faa fuld Tilslutning til et Forsøg paa at løse Opgaven, idet Flertallet i dette Ting hører til det Parti, som tillægger denne Sag en saadan Betydning, at det har givet Gennemførelse deraf Plads som et Hovedønske paa sit Program. Altsaa fuld Støtte fra dette Tings Flertals Side til at gennemføre denne Sag tror jeg, den højtærede Minister kan være fuldstændig vis paa at faa. Hvorledes det forholder sig paa den anden Side, derom tør jeg ikke udtale mig, det ligger ikke nærmest for; men dersom man kun skal bringe Ting frem, om hvilke man i Forvejen ved, at de faa Tilslutning alle Vegne, bliver Lovgivningsarbejdet forholdsvis ret let. Det er ganske sikkert vanskeligt, efter at de modsatte Anskuelser havde kæmpet med hinanden, at faa noget ud deraf, men paa Forhaand at vide, hvorledes det vil stille sig, kan man jo ikke. Jeg kan derfor ikke andet end ønske, at Spørgsmaalet om den virksomste Hjælp, der kan ydes Hartkornet i dette Øjeblik gennem en Hartkornsfiksering, ikke maatte være udelukket

fra Overvejelserne i det Udvalg, som sandsynligvis vil blive nedsat om denne Sag. Efter den højtærede Ministers Udtalelser nærer jeg ikke fjerneste Tvivl om, at han vil yde sit Bidrag til Belysning af Sagen efter sin bedste Evne.

H. N. Hansen: Det vil være vanskeligt, mine Herrer, for mig efter det vidtgaaende og vidtrækkende Foredrag, vi nu have hørt, at skulle stræbe efter at kalde Dem tilbage til det Lovforslag, som ligger for til Behandling her i Tinget. Jeg tør ogsaa kun forsøge derpaa, fordi jeg netop i Vanskeligheden derved ser et Vidnesbyrd om, at den Vej, der af den ærede Taler, der nys satte sig, pegedes paa, ogsaa i Virkeligheden vil være en Vej til at skabe det Lovforslag, vi her have for til Behandling, store Vanskeligheder ved at komme frem. Det er denne Opfattelse, der berettiger mig til, synes jeg, trods det, at andre maaske paa dette Tidspunkt skulde have taget Ordet for at besvare det ærede Medlems Foredrag, at gøre en lille Bestræbelse for at komme tilbage til det foreliggende Forslag og at give et lille Bidrag til dets Behandling. Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg hører til dem, der give disse Lovforslag min Tilslutning og ønske dem en god Fremme. Jeg gør det, fordi de efter min Mening pege i den rigtige Retning, hvilket ogsaa erkendtes fra den ærede sidste Talers Side. Jeg kommer siden til at nævne en Retning, hvor jeg kunde ønske dette Lovforslag suppleret, uden at jeg dog derved vil opstille store Fordringer og Krav, som let vilde volde Vanskeligheder for Lovforslagets videre Fremme. — Men jeg slutter mig dernæst til det, fordi jeg ikke kan andet end se, at Indførelsen af en Indkomstskat, der jo staar i Forbindelse med Forslaget, er berettiget, og jeg ønsker at pointere dette saa stærkt, fordi jeg tror, at ved Sagens senere Gang gennem Tinget vil Hovedpunktet, hvormed Forhandlingen kommer til at dreje sig, blive: ville vi eller ville vi ikke en Indkomstskat; det vil blive det, der betinger, om man af den ene eller den anden Grund gaar med til det eller ikke.

Naar jeg altsaa siger, at jeg paa disse Punkter staar som en Ven af det foreliggende Lovforslag, er det maaske lidt underligt, at jeg dog begynder med nogle Betragtninger, som skulle dæmpe lidt paa Begejstringen for Lovforslaget. Jeg begærede Ordet i Gaar, da vi havde hørt de to Foredrag fra de ærede Medlemmer